

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. X. Æternam veritatem omnium artificem, mole magnam non esse, & Deum ipsum esse, divina inspiratione tandem didicit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

nam attulerunt, cum magno Ecclesiæ bono. Hic exemplum quoque S. Pauli affert, qui versibus Poetarum usus reperitur.

CAP. X.

Æternam veritatem omnium artificem, mole magnam non esse, & Deum ipsum esse, divina inspiratione tandem didicit.

1. **E**T inde admonitus redire ad memet-
ipsum, intravi in intima mea duce te:
& potui, quoniam factus es adjutor meus.
Intravi, & vidi qualicumque oculo animæ
meæ, supra eundem oculum animæ meæ,
supra mentem meam, lucem Domini in-
commutabilem: non hanc vulgarem &
conspiciam omni carni, nec quasi ex eodem
genere grandior erat, tanquam si ista multo
multoque clarius claresceret, totumque oc-
cuparet magnitudine. Non hoc illa erat, sed
aliud, aliud valde ab istis omnibus. Nec ita
erat supra mentem meam, sicut oleum su-
per aquam, nec sicut cœlum super terram,
sed superior, quia ipsa fecit me, & ego in-
ferior, quia factus sum ab ea. Qui novit ve-
ritatem, novit eam, & qui novit eam, novit
æternitatem. *a* Caritas novit eam.

2. O æterna veritas, & vera caritas, &
cara æternitas! Tu es Deus meus, tibi su-
spiro die ac nocte. Et cum te primum co-
gnovi, tu assumpsisti me, ut viderem esse,
quod viderem, & nondum me esse, qui vi-
derem. Et reverberasti infirmitatem aspe-
ctus mei, radians in me vehementer, &

contremui amore & horrore. Et inveni me longe esse à te in regione dissimilitudinis, tanquam audirem vocem tuam de excelsò:
b Cibus sum grandium, cresce, & manducabis me: nec tu me in te mutabis, sicut cibum carnis tuæ, sed tu mutaberis in me.

Pfal. 38.
12.

Et cognovi, quoniam *propter iniquitatem erudisti hominem, & tabescere fecisti, sicut araneam, animam meam.* Et dixi: Nunquid nihil est veritas, quoniam neq; per infinita locorum spacia diffusa est? Et clamasti de longinquo: *Imo vero, ego sum, qui sum.* Et audiui, sicut auditur in corde, & *d* non erat prorsus, unde dubitarem. Faciliusque dubitarem vi-

Exod. 3.

vere me, quam non esse veritatem, quæ per ea, quæ facta sunt, intellecta conspicitur.

Rom. 1.
20.

N O T Æ.

- a* *Caritas novit eum*) plus enim quavis ingenii subtilitate, ad notitiam Dei confert amor Dei. Hac quia carebat Augustinus, longe à gratia divina, in regione peccati exulans: ideo hoc solum vidit, se non esse dignum, qui videret lucem inaccessibilem. Contremuit tamen amore quodam imperfecto tantæ bonitatis, & tremore majestatis, quam peccatis suis offensam merito timebat. *Beati mundo corde*, illi enim apti sunt ad Deum videndum.
- b* *Cibus sum grandium*) qui generoso animo voluptatem spernunt, & vanitatem calcant. (*Cresce*) amore & proposito melioris vitæ, (*& manducabis me*) per cognitionem mei. (*Nec tu me in te mutabis sicut cibum carnis tuæ*) quo alitur corpus (*sed tu mutaberis in me*) per imitationem & similitudinem amoris. Eadem sane voce alloquitur Deus corda omnium, qui veritatem sciunt, & nondum faciunt.
- c* *Nunquid nihil est veritas?* Tandem post tenebras longissimi & capitalis erroris, quo S. D. Deum putabat esse corporeum, lux illi incorporeæ veritatis affulsit, dum sic adversus omnia sensuum phan-

phantasmata conclusit, *Deus veritas est* (id enim ab ipso Deo Augustinus audivit, sicut auditur in corde) *Veritas per nulla locorum spatia diffunditur, ergo Deus mole magnus non est. Si veritas corporea est, erit & divinitas.*

d Non erat prorsus unde dubitarem) Et hic Sextus est gradus S. D. ad perfectam veritatis Catholica agnitionem: intelligere Deum esse incorporeum. Assentior I. r. virt. S. D. c. 26. autem Cornelio Lancelloto, internum illud Dei responsum: *Imo vero ego sum, qui sum, fuisse veram revelationem, divinitus Augustino factam; quæ non aliter corporea phantasmata, quam sol nebulam discussit: & nec dubium quidem, de incorporea summæ veritatis ac divinitatis natura, reliquit.*

V S V S.

I. Advertens S. D. evanuisse superbos Platonicos, inde ad seipsum rediit, spreta stulta illorum Sapientia. Quare Deus elevavit illius mentem ad lucem incorpoream & increatam, qualem nunquam nec sensu, nec intellectu perceperat. Ita nempe contemptus sapientiæ humanæ attollit ad divinam.

C A P. XI.

Creaturas nec omnino esse, quia Deus non sunt, nec omnino non esse, quia à Deo sunt.

I. **E**T inspexi cætera infra te, & vidi nec omnino esse, nec omnino non esse. Esse quidem, quoniam abs te sunt: non esse autem, quoniam id, quod es, non sunt. Id enim vere est, quod incommutabiliter manet. *Mihi autem inharere Deo bonum est: quia si non manebo in illo, nec in me potero. Ille autem in se manens innovat omnia. Et Dominus meus es, quoniam bonorum meorum non eges.* Psal. 7. 23. 23. Sap. 7. 17. Psa. 15. 2.